

30/09/17

มอร์นิ่ง มูร์ลี

โอม ซานติ

ปัทมาดา

มยุปิ่น

สาระ: ลูกๆ ที่แสนหวาน ให้ร่วมกันขจัดหลังคาของความทุกข์ออกไปจากโลกของยุคเหล็กลี้ๆ จงแสดงการกระทำที่เป็นบุญของการจดจำระลึกถึงพ่อ

คำถาม: ถึงแม้ว่าลูกบางคนมีผลรางวัลที่ไม่สูญสลายของความรู้ แทนที่จะสะสมไว้ในบัญชีบุญ บางคนกลับจบสิ้นบัญชีนั้น เหตุใดจึงเป็นเช่นนั้น

คำตอบ: 1. เพราะระหว่างแสดงการกระทำที่เป็นบุญ พวกเขาทำบาปไปด้วย ถึงแม้ว่าพวกเขาเป็นดวงวิญญาณที่รู้แจ้ง แต่พวกเขากลับตกอยู่ภายใต้อิทธิพลของเพื่อนที่ไม่ดี เหตุนี้เองจึงทำบาป เพราะบาปเหล่านั้น บัญชีบุญที่เคยสะสมไว้ก่อนหน้านี้จึงจบสิ้นลง 2 หากหลังจากเป็นของพ่อแล้ว ดวงวิญญาณลูกทำร้ายด้วยกิเลสของตัณหาและปล่อยมือพ่อไป ดวงวิญญาณนั้นจะกลายเป็นบาปมากยิ่งขึ้นกว่าเดิม ดวงวิญญาณเช่นนั้นประณามชื่อเสียงของวงศ์สกุล พวกเขาจะประสบกับการลงโทษที่รุนแรงอย่างยิ่ง เพราะได้ประณามสัทกูร พวกเขาจึงไม่อาจไปถึงจุดหมายปลายทางที่สูงได้

โอม ซานติ พ่อทางจิตสนทนากับลูกๆ ทางจิต ลูกๆ ดวงวิญญาณเข้าใจว่าพ่อของเราเท่านั้นคือ พ่อผู้เดียวที่ไร้ขีดจำกัด ลูกๆ เข้าใจสิ่งนี้แล้ว จุดหมายปลายทางคือการหลุดพ้นและการหลุดพ้นในชีวิต เพื่อที่จะได้รับการหลุดพ้น การจารึกแสงบุญของการจดจำระลึกถึงนั้นเป็นสิ่งสำคัญอย่างแน่นอน และสำหรับการหลุดพ้นในชีวิต สำคัญที่สุดที่จะรู้จักตอนต้น ตอนกลาง และตอนจบของสิ่งสร้าง ทั้งสองงายตายอย่างยิ่ง วงจรโลก นั่นคือ 84 ชาติเกิดได้เฝ้าแต่หมุนไป สิ่งนี้ควรอยู่ในสติปัญญาของลูกๆ ว่า วงจร 84 ชาติเกิดของเราดำเนินถึงจุดจบในเวลานี้ เวลานี้เราต้องกลับบ้าน ยังไม่มีใครกลับบ้านได้ เพราะทุกดวงวิญญาณเป็นบาป ดวงวิญญาณบาปไม่อาจไปสู่การหลุดพ้นหรือการหลุดพ้นในชีวิตได้ ลูกๆ ควรมีความคิดเช่นนั้น ผู้ที่ทำบางสิ่งจะได้รับผลตอบแทนของสิ่งนั้นและมีความสุข ลูกๆ ให้นำผู้อื่นไปสู่ความสุขได้เช่นกัน ลูกๆ ต้องมีความเมตตาในการชี้หนทางให้แก่ผู้อื่น ลูกๆ ต้องอธิบายว่า ดวงวิญญาณของท่านได้เปลี่ยนจากสาโทประธานเป็นทาโมประธาน เหตุนี้เองท่านจึงไม่อาจกลับบ้านได้ แม้แต่พวกเขาก็ยังเรียกหา โอ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์! ลูกๆ เข้าใจว่าเวลานี้เป็นยุคบรรจบพบกันที่เป็นสิริมงคลที่สุด บางคนจดจำสิ่งนี้ได้เป็นอย่างดี ในขณะที่ผู้อื่นจำไม่ได้ พวกเขาลืมช้าแล้วช้าเล่า หากลูกๆ จดจำครบบรรจบพบกัน โปรดความสุขของลูกๆ ขึ้นสูงมาก เมื่อลูกๆ จดจำพ่อและครูดวย องค์ของความสูงของลูกๆ ก็จะคงอยู่สูง บางคนก้าวข้ามอุปสรรคบางอย่างกลางคัน และบางคนก็ก้าวข้ามอุปสรรคเล็กๆ น้อยๆ ทุกคนก้าวข้ามอุปสรรค บางคนไต่ขึ้นไปสูงมากแต่แล้วก็ตกลงไปอีกครั้ง สภาพของบางคนดีมาก ดังนั้นพวกเขาจึงไต่ขึ้นไปในหัวใจของบาม่า แต่เมื่อพวกเขาตกลงมาอีกครั้ง รายได้ทั้งหมดของพวกเขาจะสิ้นสุดลง ในโลกภายนอก ผู้คนทำบุญทำทานมากมาย เพื่อจะเป็นดวงวิญญาณบุญ อย่างไรก็ตามหากขณะแสดงการกระทำที่เป็นบุญ ดวงวิญญาณเริ่มทำบาป พวกเขาจะกลายเป็นดวงวิญญาณบาป การกระทำที่เป็นบุญของลูกคือ การจดจำระลึกถึงพ่อ ด้วยการจดจำระลึกถึงเท่านั้นที่ดวงวิญญาณจะกลายเป็นดวงวิญญาณบุญ เมื่อลูกๆ ลืมพ่อและตกอยู่ภายใต้อิทธิพลของความไม่เป็นเพื่อนกับใครบางคน แล้วด้วยการทำบาปมากมาย ไม่ว่าบุญใดก็ตามที่ลูกเคยทำมาก็จะจบสิ้น สมมุติว่าวันนี้บางคนให้ทานหรือทำบุญและเปิดศูนย์ แต่วันพรุ่งนี้กลับหนีหายไป แล้วเขาก็ตกลงมาต่ำยิ่งกว่าที่เคยเป็นมาก่อน เพราะเขาได้ทำบาป ดังนั้นแทนที่จะสะสมบัญชี สิ่งนั้นก็ถูกลบทิ้งไป ก่อนหน้านั้นพวกเขาเคยทำงานรับใช้ดีมาก อย่าได้ถามเลย! อย่างไรก็ตามหลังจากที่พวกเขาตกลงมา แม้กระนั้นพวกเขาก็ไปแต่งงานและอยู่อย่างเลวร้ายยิ่งกว่าที่เคยเป็นมาก่อน พื้นที่ที่มีการทำบาป ภาวะของบาปนั้นก็เฝ้าแต่เพิ่มพูนขึ้นมา มีบัญชีของกำไรและขาดทุน อย่างไรก็ตามผู้ที่ต้องการเข้าใจสิ่งเหล่านี้ก็จะเข้าใจ มีบาปที่เบาและบาปที่หนักมากด้วยเช่นกัน บาปที่รุนแรงที่สุดคือตัณหาและ ความโกรธเป็นอันดับสอง จากนั้นคือ ความละโมภ และความผูกพันยึดมั่น ทั้งหมดต่างลำดับกันไป ด้วยการพ่ายแพ้ตัณหาและ แทนที่จะมีประสบการณ์ของกำไร ดวงวิญญาณกลับขาดทุน เพราะพวกเขาประณามสัทกูร ดวงวิญญาณเช่นนั้นไม่สามารถไปถึงจุดหมายปลายทางได้ พวกเขาไต่ลงมาจากหัวใจของบาม่า พวกเขาเป็นของพ่อแต่แล้วก็ทิ้งพ่อไป สิ่งนี้ขึ้นอยู่กับกระทำของพวกเขาเช่นกัน อะไรคือเหตุผลของการจากไปของพวกเขา เพราะพวกเขาไม่สามารถทำตามได้ ส่วนใหญ่แล้วเป็นตัณหาและที่ทุกข์พวกเขาอย่างรุนแรงที่สุด นี่คือ ศัตรูตัวหลัก ลูกๆ ได้ยินไหมว่า มีการเผาหุ่นจำลองของคนที่โกรธ ไม่เลย มีการสร้างหุ่นจำลองของผู้ที่เต็มไปด้วยตัณหาและ นั่นคือราวัน พ่อพูดว่า ด้วยการเอาชนะตัณหาและ ลูกๆ จะกลายเป็นผู้เอาชนะโลก ลูกๆ เคยพ่ายแพ้มาแล้วอย่างสิ้นเชิง ดังนั้นแทนที่จะเป็นผู้ที่มีชัยชนะ ลูกๆ กลับพ่ายแพ้ พวกเขาเรียกหาพ่อว่า โอ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ได้โปรดมา! เพราะตัณหาและผู้คนจึงทุกข์ทรมานอย่างมาก แต่แล้วพวกเขาก็พูดว่า บาม่า ฉันได้ทำให้ใบหน้าของตนเองสกปรก บาม่าพูดว่า ลูกได้กลายเป็นผู้ที่ประณามชื่อเสียงของวงศ์สกุล สิ่งนี้จะไม่รวมถึงผู้ที่โกรธหรือมีความผูกพันยึดมั่น ทุกสิ่งขึ้นอยู่กับตัณหาและ พวกเขาเรียกหา โอ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ได้โปรดมา! พ่อมาแล้ว แต่กระนั้นดวงวิญญาณก็ยังอยู่อย่างไม่บริสุทธิ์ แล้วพ่อจะพูดอะไรได้เล่า ทุกคน นักปราชญ์ นักบุญ ฯลฯ ต่างเรียกหา “โอ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ได้โปรดมา!” แต่ไม่มีใครเข้าใจความหมายของสิ่งนั้น ใช่ บางคนก็เชื่ออย่างแท้จริงว่าพระเจ้าจะมาและก่อตั้งโลกใหม่ อย่างไรก็ตามเป็นเพราะพวกเขาได้ให้ระยะเวลาที่ยาวนานแก่วงจร พวกเขาจึงตกอยู่ในความมืดมิดที่สุด มีความรู้และความไม่รู้ พ่ออธิบายว่า ผู้ที่อยู่ในหนทางปกติไม่รู้จักแม้แต่ผู้เดียวที่พวกเขากราบไหว้บูชา แล้วการกราบไหว้บูชาจะมีประโยชน์ใดเล่า เพราะพวกเขาไม่เข้าใจ สิ่งใดก็ตามที่พวกเขาทำจึงไร้ผล (ไม่ได้รับความสำเร็จ) ผู้คนคิดว่าผลที่ได้รับเกิดจากการให้ทานและทำบุญ แต่สิ่งนั้นเกิดขึ้นเป็นเวลาชั่วคราวเท่านั้น มีคำกล่าวที่ว่า ความสุขชั่วคราวเหมือนมุลกา ชันยาสซีเองพูดว่า ไม่ว่าความสุขใดก็ตามที่ได้รับในโลกนี้เป็นเหมือนมุลกาและที่เหลือทั้งหมดนั้นคือความทุกข์ ไม่มีสิ่งใดนอกจากความทุกข์ พ่อพูดว่า จงจดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้น แล้วความทุกข์ของลูกๆ จะถูกขจัดไป เพียงแต่คิดว่า ฉันจดจำบาม่าเพียงไร เพื่อที่บัญชีกรรมเก่าจะถูกสะสางและมีการสะสมบัญชีใหม่ ไม่ว่าใครจะสะสมไว้มากเพียงไรก็ตามนั้นไม่ใช่เรื่องของเงินทอง ฯลฯ ที่นี้เป็นเรื่องของกรทำบาป ประเด็นหลักคือ การกลับมาบริสุทธิ์ อย่าคิดว่าด้วยการเขียนถึงบาม่าเกี่ยวกับสิ่งนั้น บาปจากหลายชาติเกิดจะถูกสะสางได้ มีภาระที่ใหญ่หลวงของบาปจากหลายชาติเกิด สิ่งเหล่านั้นจะไม่ถูกตัดทิ้ง แต่ ใช่ ภาวะของบาปที่ได้ทำมาในชาตินี้จะเบาบางลงได้ อย่างไรก็ตามลูกๆ ต้องทำความเพียรพยายามอย่างมาก ยิ่งลูกๆ อยู่ในการจดจำระลึกถึงมากเพียงไร ภาวะของ

บาปก็จะเบาขึ้นมากตามนั้น ลูกๆ บางคนทำความเพียรพยายามมาก พวกเขาขึ้นทางแก้วนคนจำนวนมากมาย พวกเขาคือบิยาจกร 84ชาติเกิดลูกรู้ว่าบัญญัติของชาติเกิดที่แตกต่างกันนั้นเป็นเช่นไร เพียงแต่คิดว่า ฉันมีพลังโยคะมากเพียงไรและเมื่อไหร่ที่ฉันเกิด จะใช้ในตอนเริ่มต้นยุคทองใหม่ ผู้ที่ทำความเพียรพยายามมากมายจะเกิดในตอนเริ่มต้นยุคทอง ดวงวิญญาณเหล่านั้นจะไม่อยู่อย่างซ่อนเร้น อย่าคิดว่าลูกทั้งหมดจะไปสู่ยุคทอง บางคนจะมาในเวลาสุดท้ายและได้รับบางสิ่งเล็กน้อย ผู้ที่หารายได้อย่างมากมายคือ ผู้ที่มาก่อนหน้านั้น ผู้ที่หารายได้น้อยกว่าก็จะมาภายหลัง เหตุนี้เองลูกจึงต้องจดจำพออย่างมาก นี่เป็นสิ่งที่ง่ายตายอย่างยิ่ง ผู้ที่จดจำบาปอย่างดีมากจะมีประสบการณ์ของความทุกข์อย่างใหญ่หลวงด้วยการรู้ว่าพวกเขาจะไปสู่โลกใหม่ในเวลาอันใกล้นี้ หากลูกต้องการเป็นราชา ลูกต้องสร้างประชากร หากลูกไม่สร้างประชากร ลูกจะกลายเป็นราชาได้อย่างไร บางคนก็เปิดศูนย์และหารายได้มากมายจากสิ่งนั้น เมื่อมีประโยชน์ พวกเขาก็เปิดอีกสองหรือสามศูนย์ บาบาก็ยังเปิดศูนย์อยู่เรื่อยๆเช่นกัน ผู้ที่ทำบางสิ่งบัญญัติของพวกเขาก็ถูกสร้างขึ้นมา ลูกต้องมาร่วมกันขจัดหลังคาของความทุกข์ออกไป ทุกคนจะมาร่วมกัน ดังนั้นลูกทั้งหมดจะได้รับส่วนแบ่ง ไม่ว่าลูกทำความเพียรพยายามมากเพียงไร ลูกจะรับสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงมากตามนั้น ลูกจะมีประสบการณ์ของความทุกข์อย่างใหญ่หลวงเช่นกัน ได้เห็นแล้วว่ามีการยกระดับมากมายเพียงไร บางคนทำงานรับใช้ที่ดีมาก มามาเป็นตัวอย่างของการทำงานรับใช้ที่ดีมาก ดังนั้นเธอจึงมีประสบการณ์ของประโยชน์ที่ใหญ่หลวง สิ่งหลักคือ การทำงานรับใช้ โยคะคือ งานรับใช้ด้วยเช่นกัน ลูกได้รับคำสั่งของวิธีที่จะอยู่ในการจดจำระลึกถึง บาบาคืออธิบายแล้วด้วยเช่นกันถึงนัยสำคัญของประเด็น และเมื่อเวลาผ่านไป ท่านจะอธิบายมากขึ้นเรื่อยๆ แต่ละวันที่ผ่านไปจะมีความก้าวหน้าเกิดขึ้น ประเด็นใหม่ๆจะปรากฏออกมาอย่างต่อเนื่อง สิ่งนี้ไม่ได้เป็นเรื่องยากมากนัก แต่ก็ไม่ได้เป็นเรื่องง่ายนักเช่นกัน ผู้ที่อยู่ในงานรับใช้ก็จะจับประเด็นได้อย่างเร็วมาก จะไม่มีสิ่งใดอยู่ในสติปัญญาของผู้ที่ไม่ยุ่งเกี่ยวกับงานรับใช้ พวกเขาเฝ้าแต่พูดว่า “บิณฑิ บิณฑิ” (จุด) แต่ลูกจะจดจำจุดได้อย่างไร จุดจะถูกมองเห็นได้อย่างไร นี่เป็นสิ่งที่ง่ายตายอย่างยิ่ง ลูกต้องไม่จดจำบาปด้วยการเก็บจุดไว้เบื้องหน้า นี่เป็นสิ่งที่ต้องเข้าใจ ดวงวิญญาณเป็นจุดที่สดแสนเล็ก ไม่มีใครอื่นบอกรูป นาม ดินแดนหรือเวลาของดวงวิญญาณแก่ลูกได้ พวกเขาถามถึงรูป นาม ดินแดนและเวลาของพระเจ้าว่าเป็นเช่นไร มนุษย์ที่ไม่รู้จักจะไม่เข้าใจดวงวิญญาณและดวงวิญญาณสูงสุด ที่นั่นเช่นกันมีบางคนที่ไม่เข้าใจอย่างสิ้นเชิง พวกเขาเฝ้าแต่พูดว่า “บาบา บาบา” พวกเขาไม่ได้ศึกษาความรู้และก็ได้ทำงานรับใช้ พวกเขาเฝ้าแต่รับประทานชั้นยาสีที่มีสาวกเช่นนั้นผู้ที่ไม่ทำสิ่งใดนอกจากรับประทาน อย่างน้อยที่สุดพวกเขาก็เป็นผู้ที่สละละทิ้งและปลดปล่อยตนเองจากกิเลส! นั่นไม่ใช่เรื่องเล็กๆ ศาสนาของชั้นยาสีนั้นเป็นอีกเรื่องหนึ่ง ความรู้สำหรับลูกๆ บาบาคือบิยาจกร 84ชาติเกิด ผู้คนไม่สามารถเข้าใจสิ่งเหล่านี้ได้ บัณฑิตนั้นเป็นคนละเรื่องกับความรู้อย่างสิ้นเชิง มีความแตกต่างเหมือนกับกลางวันและกลางคืน ลูกรู้ว่าลูกต้องทำความเพียรพยายามและกลายเป็นเช่นลัทธิและนารายณ์ ดังนั้นลูกต้องทำตามศรัทธาอย่างสมบูรณ์ สิ่งนี้อาศัยความเพียรพยายาม อย่างไรก็ตามโรคภัยไข้เจ็บ จะเกิดขึ้นเรื่อยๆ สิ่งซึ่งบอกระยะเวลาจนถึงเวลาสุดท้ายแล้วจะหายไปและจะไม่มี ความทุกข์ใดหลงเหลืออยู่เลย พ่อคือ ผู้จัดความทุกข์และผู้ประทานความสุข พวกเขาพูดว่า โอ ผู้ปลดปล่อย ได้โปรดเมตตาต่อพวกเราเถิด เพื่อที่เราจะถูกปลดปล่อยออกจากความทุกข์ทั้งมวล! ในเวลาของความทุกข์มนุษย์จะจดจำพระเจ้า ในเวลาของความทุกข์ ทุกคนร้องหา โอ พระเจ้า! โอ รม! พวกเขาจะจดจำพระเจ้า แต่ใครคือพระเจ้า ไม่มีใครเข้าใจสิ่งนี้ พวกเขาเพียงแค่พูดว่า จดจำพระเจ้า พ่อ! หรือ จดจำจุด! (พระเจ้า) ลูกเข้าใจดีมากว่า ท่านคือ พ่อของเรา พ่อคือ ผู้เดียวที่สอนพวกเรา ให้คิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อ ในหนทางบัดดี ไม่มีคำกล่าวทำให้คิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อ ไม่มีเลย มีความหลากหลายมากมายของบัดดี แต่มีความรู้เดียวเท่านั้น ผู้คนคิดว่า หลังจากทำบัดดี พวกเขาจะพบกับพระเจ้า เมื่อไรที่บัดดีเริ่มต้นและใครที่บัดดีมากที่สุด ไม่มีใครรู้อะไร สิ่งนี้ เรายังคงทำบัดดีเป็นเวลาอีก 40,000 ปี หรือ บัณฑิตจะดำเนินต่อไปอีกนานเพียงไร เวลานั้นลูกเข้าใจว่าเป็นเวลานานเพียงไรที่บัดดีดำเนินไป และช่วงเวลาของความรู้อำนาจไปนานเพียงไร ผู้ทำบัดดีไม่รู้สิ่งเหล่านี้ ลูกจัดนิทรรศการมากมาย เพื่ออธิบายแก่พวกเขา เพียงไม่กี่คนจากจำนวนหลายล้านจะปรากฏตัวขึ้นมาจากนิทรรศการ เวลาผ่านไป ผู้คนมากมายจะปรากฏตัว ผู้คนนับไม่ถ้วนจะมาที่นี่ มีลูกๆ บราห์มินที่แท้จริงเพียงน้อยนิดที่อยู่อย่างบริสุทธิ์และเพียงผู้ที่เป็นนักเรียนประจำเท่านั้นควรจะมาที่นี่ อย่างไรก็ตามเราไม่สามารถทำบัญญัติที่ถูกต้องได้ว่ามีบราห์มินที่แท้จริงมากเพียงไร เพราะมีผู้ที่ปลอมด้วยเช่นกัน งานของบราห์มิน (พราหมณ์) คือ การถ่ายทอดเรื่องเล่า บาบาคือถ่ายทอดเรื่องราวอย่างต่อเนื่องด้วยเช่นกัน ลูกเองต้องถ่ายทอดเรื่องราวเช่นกัน พ่อเป็นเช่นไร ลูกเป็นเช่นนั้น หน้าที่ของลูกๆ คือการถ่ายทอดกิตะ ไม่ใช่ทุกคนทำเช่นนั้น ลูกรู้ว่าตำราของความรู้คือ กิตะเดียวเท่านั้น สิ่งนี้เป็นเพชรพลอยของทุกคัมภีร์ ทุกสิ่งรวมอยู่ในสิ่งนั้น กิตะคือ แม่และพ่อ พ่อคือ ผู้เดียวที่มาและประทานชีวิตใหม่ที่ไม่มีการเลสแก่ทุกคน ลูกยังเขียนด้วยเช่นกันว่า การเกิดของชีวาบาบาเป็นเช่นเพชร และการเกิดของคนอื่นๆไร้ค่าเยี่ยงเปลือกหอย ทุกคนจดจำพ่อ มนุษย์ยุคเหล็กกราบไหว้บูชาเทพยุคทอง ใครทำให้พวกเขาเป็นเช่นนั้นได้ พ่อผู้เดียวเท่านั้น อย่างไรก็ตามผู้ที่เข้าใจสิ่งนี้อย่างดีมากเท่านั้นจะอธิบายแก่ผู้อื่นได้ ไม่มีใครอธิบายได้อย่างเป็นระบบ บาบาคือว่า แทนที่จะทำการสร้าง ลูกๆ มากมายกลับเป็นเหตุของการทำลาย มีบางคนผู้ที่เป็นมหาระตี บางคนก็เป็นทหารม้า บางคนเป็นกองทัพอากาศ ผู้ที่เป็นกองทัพอากาศทำอะไร พวกเขาคือต้องดำรงและทำงานให้กับผู้ที่ศึกษาเล่าเรียนมา ลูกจะเรียกผู้ที่ไม่ได้ดำรงผู้อื่นและไม่ศึกษาเล่าเรียน แล้วสอนผู้อื่นว่าอย่างไร นกกระเจือกเทศ! อัชชะ ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานั้นได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. พ่อคือ จุด ให้เข้าใจสิ่งนี้อย่างถูกต้องและจดจำพอ อย่าได้สับสนด้วยการพูดว่า “บิณฑิ บิณฑิ” (จุด) อยู่อย่างยุ่งกับงานรับใช้
2. จงรับฟังกิตะที่แท้จริงและถ่ายทอดแก่ผู้อื่น เพื่อที่จะกลายเป็นบราห์มินที่แท้จริง ให้อยู่อย่างบริสุทธิ์และศึกษาเล่าเรียนเป็นประจำ

พร: พร: ขอให้ลูกพดเทียบเคียงกับพ่อและเปิดเผยการกระทำของพ่อบราห์มาด้วยกระจกของการกระทำที่สูงส่งของลูก ดวงวิญญาณบราห์มินแต่ละดวง ดวงวิญญาณที่สูงส่ง เป็นกระจกของการกระทำของพ่อบราห์มาในทุกการกระทำของลูก ให้การกระทำของพ่อบราห์มาควรมองเห็นในกระจกของการกระทำของลูก การพูด การเคลื่อนไหว การลุกและการนั่งของลูกๆ ผู้แสดงทุกการกระทำด้วยความใส่ใจเช่นนั้นจะเป็นเหมือนกับพ่อบราห์มา ทุกการกระทำของพวกเขาคือคำต่อการได้รับพร และพวกเขามีพรออกมาผ่านปาก แล้วคุณสมบัติพิเศษจะถูกมองเห็นได้แม้กระทั่งในการกระทำที่ธรรมดา ดังนั้นเมื่อลูกรับสิทธิ์ในใบประกาศนี้ ลูกก็จะเป็นผู้ที่พดเทียบเคียงกับพ่อ

คติพจน์: เพื่อให้เรามีประสบการณ์ของสภาพอะเวด ให้ทั้งการสำรวจภายนอก ให้สำรวจภายในและอยู่ในความสันโดษ

*** โอม ชานติ ***